

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Borsy János ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó Szilvia jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztálya alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 16.K.33.245/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. június 5-én kelt 16.K.33.245/2006/9. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.33.245/2006/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 800.000 /azaz nyolcszázezer / forint elsőfokú és 400.000 /azaz négyszázezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 900.000 /azaz kilencszázezer/ forint kereseti és 1.667.809 /azaz egymillió-hatszázhatvanhétezer-nyolcszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2003. november 12-től 2003. november 26-ig születésnapjára akciót hirdetett, amelynek keretében minden vásárló /a vásárlás értékhatárától függetlenül/ sorsjegyet kapott. A vásárló az ajándéksorsjegyen ha - a szürke mező lekaparása után - "..." logót talált, ajándékot vehetett át, amely egy "..." logó esetén bruttó 500 Ft érték alatti nyeremény volt, /pl.: öngyújtó, vászontáska/, két "..." logó esetén értékes műszaki cikkek /tv, hifitorony, mobiltelefon/, három "..." logó esetén Peugeot 206 személygépkocsi. A nyertes sorsjegyeket a pénztárnál kellett bemutatni, ahol a vásárló a kis értékű tárgyat átvehette, illetve tájékoztatták az értékes műszaki cikk, és a gépkocsi átadási helyéről és időpontjáról. Ha a vásárló a sorsjegyen "nem nyert" feliratot talált, az üzletből ajándék nélkül távozott.

A felperes a nagyobb értékű ajándékok után személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettséget teljesített, míg az összesen nettó 30.470.000 Ft értékű számla alapján beszerzett - 500 Ft érték alatti - nyereménytárgyakat kis értékű ajándékként adómentes juttatásnak minősítette.

A felperes 2002. és 2003. években elmulasztotta megállapítani, bevallani és megfizetni az áruházi és egyéb katalógusaiban történt megjelentetésből, reklámokból származó bevételeinek értéke után a nemzeti kulturális járulékot.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Pest Megyei és Fővárosi Kiemelt Adózóinak Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2006. január 12. napján kelt 5482942842 számú határozatában a felperes terhére egyebek mellett /a 12. pontban indokoltan/ az ajándéksorsjegyhez kapcsolódóan 2003. november hónapra személyi jövedelemadóban 16.758.000 Ft, egészségügyi hozzájárulásban 4.190.000 Ft adókülönbözetet állapított meg azzal, hogy az adókülönbözet összegével a 2003. évi adózás előtti eredményt csökkentette. Az elsőfokú hatóság továbbá /határozata 13. pontjában indokoltan/ a felperes terhére 2002. évre 4.558.000 Ft, 2003. évre 6.658.000 Ft nemzeti kulturális járulék különbözetet állapított meg, amely után 20% mértékű, 2.243.200 Ft adóbírságot írt elő, 4.605.626 Ft késedelmi pótlékkal együtt.

Az alperes a 2006. május 4. napján kelt 8429881400 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban: Szja.tv./ 69.§-ának /1/ bekezdésében, és az 1. számú mellékletének 8.14. pontjában foglaltak alapján a felperes akciójában a kis értékű tárgyak juttatásának adómentességéhez a "bármelyik azonos feltételekkel és módon adott" törvényi feltétel nem teljesült. A magánszemélyek ugyanis a kaparós sorsjegy átvételével vagyoni értékben még nem részesültek, ahhoz a szerencse által, így nem azonos feltételekkel juthattak hozzá. A jogszabályi feltétel nem a vagyoni értékhez való jutás lehetőségét preferálja, hanem azt, hogy az átadott természetbeni juttatásban mindenki ténylegesen részesüljön. Az elsőfokú hatóság ezért helytállóan minősítette a vásárlóknak adott ajándékok értékét adóköteles természetbeni juttatásnak.

Az alperes a kulturális járulékban megállapított adóhiány utáni adóbírság mértékének meghatározása során a felperes javára értékelte, hogy a jogszerű eljárás tisztázása érdekében 2004. évben állásfoglalásért a KSH-hoz fordult, továbbá hogy a KSH állásfoglalásából téves következtetés is levonható volt.

A felperes keresetében a másodfokú határozat ajándéksorsolásra vonatkozó részének /amely az elsőfokú határozat 12. pontja/ a hatályon kívül helyezését, továbbá módosított keresetében a kulturális járulékban megállapított /az elsőfokú határozat 13.

pontjában foglalt/ adóhiány után kiszabott adóbírság és késedelmi pótlék törlését kérte.

A felperes álláspontja szerint születésnap akciója a bruttó 500 Ft alatti értékű ajándékok vonatkozásában megfelelt az Szja.tv. 1. számú melléklet 8.14. pontjában foglalt adómentességi feltételeknek. Minden vásárlónak ajándéknyerésre azonos esélye volt, mivel a sorsjegyhez jutás azonos feltételekkel történt, és a játék logikája választotta ki, hogy ki jutott ajándékhoz. A kulturális járulékból megállapított adóhiány után kiszabott adóbírság és késedelmi pótlék vonatkozásában kifejtette, hogy a szankciókat az adóhatóságnak nem kellett volna megállapítania, mivel jóhiszeműen és alapos körültekintéssel járt el.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozat 12. pontját elbíráló részében és a 13. ponthoz tartozó adóbírságra és késedelmi pótlékre vonatkozóan hatályon kívül helyezte és a késedelmi pótlék körében a másodfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

Indokolása szerint a kaparós sorsjegyet kellett az Szja.tv. alapján megítélni a vonatkozásban, hogy azt "bárki azonos feltételekkel" megszerezhet-e. A sorsjegyet minden vásárló számára azonos feltétellel volt megszerezhető, és a születésnap akció keretében adott kaparós sorsjegyet nem tartozott az Szja.tv. 1. számú mellékletének 8.14. pontja szerinti a/ és b/ pontok hatálya alá, ezért a felperes adókötelezettségét helytállóan teljesítette. Az elsőfokú bíróság a nemzeti kulturális járulékhány után kiszabott bírságra és késedelmi pótlékre vonatkozó határozatrészt a felperes jogkövető magatartására hivatkozással helyezte hatályon kívül, a késedelmi pótlék körében méltányos eljárásra kötelezve az adóhatóságot.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az Szja.tv. 1. számú mellékletének 8.14. pontját tévesen értelmezte, az adóbírságra és a késedelmi pótlékre vonatkozó határozatrészek felülmérlegelése pedig az Art. 171.§-ának /1/ bekezdésébe és a 165.§-ának /1/ bekezdésébe ütközően jogsértő.

A felperes ellenkérelmében az ítélet hatályban fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az Szja.tv. 69.§-ának /1/ bekezdése alapján természetbeni juttatás a kifizető által a magánszemélynek - megjelenési formájától

függetlenül - adott vagyoni érték /termék/ megszerzésére a kifizető kiadásának számla szerinti értékéből az a rész, amelyet a magánszemély a kifizetőnek nem térít meg. A /4/ értelmében a természetbeni juttatás a magánszemély olyan bevételeinek számít, amelynek egésze jövedelem. A /6/ bekezdés szerint a /4/ bekezdésben említett jövedelem után az adó 44 százalék, amelyet a kifizető a juttatás időpontját követően fizet meg. A felek között nem volt vitatott, hogy a felperes által adott bruttó 500 Ft értékű ajándékok az Szja.tv. 69.§-ának /1/ bekezdése alapján természetbeni juttatásnak minősültek.

Az Szja.tv. 1. számú mellékletének 8.14. pontja szerint a természetbeni juttatások közül adómentes a kifizető által üzletpolitikai /reklám/ célból, bárkinek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás, ha az

- a/ nem tartozik a nyeresémből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá,
- b/ nem vetélkedő és nem verseny díja, valamint a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott áruminta, ha az nem tartós használatra rendelt dolog, és mennyisége nem éri el a kereskedelemben forgalmazott/forgalmazható legkisebb mennyiséget. A felperes perbeli természetbeni juttatása az adóhatóság álláspontja szerint azért nem adómentes, mert a "bárkinek azonos feltételekkel és módon adott" törvényi feltétel nem teljesült. A 8.14. pontból további feltételek megvalósultságát az alperes nem vitatta, így azok kereseti kérelem hiányában a per tárgyát sem képezték.

A felperes termékhez juttatta a vásárlókat, és a megszerzésére fordított érték/rész/ - amelyet a magánszemély a felperesnek nem térített meg - minősült természetbeni juttatásnak. Nem a sorsjegyek elkészítésének az ára, hanem a felperes által beszerzett termékeknek a számla szerinti értéke a természetbeni juttatás, ezért téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a sorsjegyet kellett az Szja.tv. szerint értékelni.

A felperes azzal, hogy a vásárlóknak a bruttó 500 Ft érték alatti tárgyakat kaparós sorsjegyek útján juttatta, olyan helyzetet teremtett, hogy bár kaparós sorsjegyet minden vásárlónak adott, de a természetbeni juttatásnak minősülő termékhez a szerencseelem okán nem minden vásárlót juttatott /a vásárlók egy része a "nem nyert" feliratú sorsjeggyel nem kapott terméket/. A "bárkinek azonos feltételekkel és módon adott" törvényi feltételt a felperes nem teljesítette, ezért az Szja.tv. 1. számú mellékletének 8.14. pontjára adómentességet nem alapozhatott.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 170.§-ának /1/ bekezdése alapján adóhiány esetén adóbírságot kell fizetni. Az adóbírság mértéke - ha e törvény másként nem

rendelkezik - az adóhiány 50%-a. Az Art. 171.§-ának /1/ bekezdése értelmében az adóbírság mértéke kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén hivatalból vagy kérelemre mérsékelhető. Az Art. 165.§-ának /1/ bekezdése szerint az adó késedelmes megfizetése esetén késedelmi pótlékot kell fizetni. A felperes olyan tényt, körülményt, amelyet a nemzeti kulturális járulékhiány után kiszabott adóbírság és késedelmi pótlék mértékének meghatározása során az adóhatóság nem értékelt volna, a Pp. 164.§-ának /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyított. Az elsőfokú bíróság tévedett akkor, amikor felperesnek az ellenőrzéssel érintett időszakot /2002. és 2003. éveket/ követő magatartását /a KSH 2004. évben történt megkeresését/ a csökkentett mértékű bírság törlését, illetve a késedelmi pótlék körében méltányosságot megalapozó körülménynek értékelte.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§-ának /4/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján köteles az alperes elsőfokú és felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték mértékéről és viseléséről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42.§-ának /1/ bekezdés a/ pontja, 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. szeptember 25.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró